

hedslisten gerne have belyst, i hvilket omfang den her problematik er gældende.

Nu er vi under alle omstændigheder imod regler, der fremmer, at blade transporteres en omvej på flere hundrede kilometer, før de kommer frem til læseren, så vores forslag vil være, at provenuet, som opnås ved det her forslag, bruges til at øge portostøtten.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg synes, det var tydeligt at høre, at den socialdemokratiske ordfører talte på vegne af hr. Jacob Buksti og ikke på vegne af hr. Henrik Sass Larsen. Det skal selvfølgelig ikke ligge hr. Henrik Sass Larsen til last, at det var en hidsig tale, han havde fået med.

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at det, vi har at gøre med her, er et, kan man sige, klassisk hul. Der er her en mulighed for at omgå de lovgivningsmæssige hensigter, vi har haft med momsloven, ved netop at sende magasiner frem og tilbage og bruge de særregler, der er på bl.a. Ålandsøerne, i forhold til momsregler og EU-regler. Man kan måske have den vurdering, at hullet er relativt lille, men det har potentiale til at vokse til noget meget større, og derfor er det vigtigt for os at lukke hullet nu.

Vi skal gerne gå ind i diskussionen om, hvorvidt det her kunne laves på en anden måde, hvis Socialdemokratiet mener, at det her skulle give problemer på arbejdspladserne. Jeg må bare sige, at stort set alle magasiner, der er omfattet af det her lovforslag, i dag ikke bliver trykt i Danmark, men andre steder, og så blot bliver sendt tilbage til Danmark via Ålandsøerne.

Jeg skal til sidst sige, at det selvfølgelig er vigtigt for mig lige at understrege, at forudsætningen for ikrafttrædelse af det her lovforslag er en godkendelse i EU af, at vi laver en undtagelse fra EU's momsregler. Men vi har fået meget positive tilkendegivelser fra EU-Kommissionen og forventer derfor at få et bekræftende svar fra dem inden længe.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg skal bare konstatere over for skatteministeren, at han ikke skal være i tvivl om, at det var på vegne af Socialdemokratiet, at jeg fremførte talen. Uanset om det havde været hr. Jacob Buksti, der holdt talen, eller det var mig, så var det Socialdemokratiets holdning. Bare så skatteministeren har noteret sig det.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det har jeg noteret mig, men jeg noterede mig også, at hr. Henrik Sass Larsen lød meget som hr. Jacob Buksti, da han fremførte talen, og ikke som hr. Henrik Sass Larsen.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg skal beklage, at jeg ikke var til stede før, men jeg var optaget af andre anliggender.

Det Radikale Venstre er meget positivt indstillet over for forslaget. Vi har nogle spørgsmål i forbindelse med udvalgsbehandlingen, men vi betragter det her som lukning af et hul, endnu en afprøvning af dansk skattelovgivning i virkeligheden, som viser, at lovens ånd og bogstav ikke står mål med det, den kan bruges til.

Der er nogle svar, vi gerne vil have, men for så vidt angår det, ministeren har sagt nu, og de svar, vi forventer, vil vores forventning være, at vi kan støtte forslaget.

Kl. 15.35

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 27: Forslag til lov om ændring af lov om selskabs-skatteloven. (Implementering af ændring af moder/datterselskabsdirektivet).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 7/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre kan vi støtte forslaget.

Formålet med lovforslaget er at forhindre dobbeltbeskatning ved udlodning af udbytte fra et datterselskab i ét EU-land til moderselskabet i et andet EU-land. Vores holdning er, at alt skal beskattes i et eller andet land, men man skal kun betale skat én gang af det samme udbytte.

Det, der lægges op til fra EU's side, og som vi nu følger op på i Danmark, er, at ejerandelen for, hvornår man taler om moder/datterselskabsforhold, går fra 20 til 10 pct. I Danmark har vi allerede i nogle aftaler med Tyskland og Holland sat en ejerandel på 10 pct., ligesom vi har gjort det i forhold til de nordiske lande.

Det er fremgået af de papirer, vi har fået, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har sat spørgsmålstegn ved, om man med en ejerandel på 10 pct. kan tale om, at der foreligger et egentligt moder/datterselskabsforhold. Det er klart, at det spørgsmål kan man naturligvis diskutere, og det gjorde vi også allerede, da vi i Europaudvalget tog stilling til sagen med mandatgivning den 13. oktober i år.

Når vi fra Venstres side og fra dansk side synes, at 10 pct. er et rimeligt krav, er det jo bl.a., fordi vi som sagt allerede i en række bilaterale aftaler har valgt 10 pct.s ejerandel som definition af, hvornår vi kan betegne et forhold mellem to selskaber som et moder/datterselskabsforhold.

I Venstre har vi også været glade for, at alle partier på nær EU-modstanderne i Enhedslisten bakkede op om dette forslag i Europaudvalget. Selv Socialdemokraterne støttede; selv om de jo taler meget om at hæve beskatningen af de multinationale selskaber, så valgte de altså i denne sag at støtte forslaget, og det er vi tilfredse med. Det er en fornuftig linje. Forslaget i sin helhed er medvirkende til, at vi kan lette lidt på beskatningen af de virksomheder, der opererer over landegrænserne.

I Venstre regner vi med, at forslaget her kan være medvirkende til at forbedre det internationale samarbejde mellem virksomheder. Det er godt. Gode vilkår for virksomhederne kombineret med fri konkurrence giver i sidste instans bedre og billigere varer til forbrugerne.

Til sidst skal jeg ikke undlade at glæde mig over, at forslaget her også giver en mindre skattelettelser til dansk erhvervsliv på ca. 100 mio. kr. på længere sigt, ligesom det også giver administrative lettelser.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Fru Charlotte Antonsen bekræftede det jo sådan set selv, altså at vi her giver skattelettelser til nogle af de allerrigeste, nogle af de allerallerrigeste enheder, vi overhovedet har i verden, nemlig de multinationale selskaber. Derfor synes jeg sådan set, det er skandaløst, ikke så meget at Venstre gør det, for vi ved jo, at Venstre holder hånden over erhvervslivet, men at Socialdemokraterne og andre kan være med her.

Så mit spørgsmål til fru Charlotte Antonsen skal alene være i forhold til en anden del, som i virkeligheden også handler om den her lovgivning, nemlig det forhold, at man kan rykke underskud; det her handler jo om, at man kan rykke overskud fra et land til et andet, men det her med at man kan rykke underskud fra et datterselskab i ét land til et selskab i et andet land, er det lovgivning, som Venstre vil gå ind og gøre noget ved i forbindelse med den lovgivning, vi behandler her i dag, eller er det ikke?

Vi er jo lige blevet oplyst om, at 8,2 mia. kr. forsvinder ud af statskassen, og vi har ikke skygge af chance for at kontrollere, om det er berettiget eller ej. Er det noget, Venstre vil gøre noget ved i forbindelse med denne her lovgivning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Lovgivningen her er implementeringen af et EF-direktiv, og det har intet at gøre med det, fru Rosenkrantz-Theil lige diskede op med her. Det må Enhedslisten altså komme med på et andet tidspunkt. Det har ikke noget med denne sag at gøre.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det, jeg egentlig søger efter, er måske at få en lidt mere generel tilkendegivelse af, hvad man vil med de multinationale selskaber. Det kan godt være, jeg i virkeligheden fik den, for jeg kunne forstå på fru Charlotte Antonsen, at man ville lette beskatningen for de multinationale selskaber.

Vi er jo nogle, der er lidt foragede over, at der er multinationale selskaber, der har været i Danmark i 20 år uden at betale skat. Med den her lovgivning sker der jo det, at man udvider antallet af virksomheder, som har mulighed for at flytte overskuddet derhen, hvor det er mest bekvemt i forhold til beskatning, så endnu flere selskaber i virkeligheden kan spekulere imod

det at komme til at betale skat. Er det ikke korrekt, at det er det, der foregår?

Derfor synes jeg, det er relevant at få en generel markering af, om det er Venstres politik, at man skal lette skatten for de multinationale selskaber.

Kl. 15.40

Jeg kunne godt finde andre både mennesker og virksomheder, som måske havde større behov for at få lettet skatten end lige præcis de multinationale.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Denne sag handler om dobbeltbeskatning – jeg ved ikke, om det er undgået fru Rosenkrantz-Theils opmærksomhed – og det vil sige, at de datterselskaber, vi taler om her, jo allerede har betalt selskabsskat af deres udbytte.

Men jeg kan da godt forestille mig, hvis Enhedslisten kom til magten, at så skulle de multinationale vel betale tidobbeltskat, hvis man sådan skal følge den almindelige retorik i Enhedslisten. Men det har altså ikke noget med denne her sag at gøre.

Der er tale om, at man ikke skal betale skat to gange af det samme udbytte, og det er derfor, vi synes, at det er en god idé. Og så mener vi altså også, at det er noget, der kan fremme det internationale samarbejde i Europa. Det er noget, der er med til at kitte Europa sammen, det er noget, der er med til at forbedre de europæiske virksomheders muligheder. Når de kan købe og investere lidt hos hinanden, får vi altså på sigt mere konkurrencedygtige europæiske virksomheder, og det er derfor, vi bakker op om forslaget.

Det har intet at gøre med en generel diskussion af, hvorvidt multinationale virksomheder skal slippe i skat. Selvfølgelig skal de ikke det. Multinationale selskaber skal som alle andre virksomheder betale det, som de skal ifølge lovgivningen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Det er rigtigt, som det er sagt, at der i Europaudvalget er givet mandat til, at vi kan godkende dette forslag om en ændring af moder/datterselskabsdirektivet.

Det betyder jo, som det fremgår af lovforslaget, og som det også fremgik af den forhandling, der var i Europaudvalget, at et datterselskab kan overføre sit overskud til moderselskabet, hvis moderselskabet ejer bare 10 pct. af det datterselskab.

Det har naturligvis været diskuteret, om det var hensigtsmæssigt; det har været diskuteret, om man skulle give den mulighed for at undgå dobbeltbeskatning.

Jeg vil godt sige, at det jo ikke har noget med sambeskatning at gøre, som diskuteres meget, og som i øvrigt havde et omfang, hvor fradragene måske ligger på 8-10 mia. kr. om året. Det har heller ikke noget at gøre med disse multinationale selskaber, som ikke betaler skat i Danmark. Det er et helt særskilt problem, som ligger uden for EU.

Vi har valgt at støtte det her forslag, uanset den kritik, der kan rejses, fordi vi ikke ønsker, at man skal udsætte disse selskaber for en dobbeltbeskatning. Det har der jo stort set været enighed om, da man diskuterede det i Europaudvalget. Alle partier går ind for det, også de mere EU-kritiske, bortset fra Enhedslisten.

Jeg vil sige for vores vedkommende, at når vi støtter forslaget, så er det selvfølgelig afgørende – og det vil vi også godt spørge til – at der i forslaget ikke er elementer, der går ud over det direktiv, der skal implementeres. Det skal vi selvfølgelig have sikkerhed for igennem et svar fra skatteministeren, sådan at vi i hvert fald har det på det rene.

Men som vi har set det indtil nu, så har det ikke forekommet, og derfor er vores overvejede indstilling, at vi så støtter forslaget, men som sagt tager de forbehold, der nu engang er omkring udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne bede hr. Jens Peter Vernersen bekræfte, at det her forslag udvider kredsen af virksomheder, der kan flytte penge ved simple transaktioner fra ét land til et andet, hvis det er sådan, at de mener, at der kan være en skattemæssig fordel af det; altså at de store multinationale selskaber kan flytte deres overskud fra ét land til et andet, hvis de mener, der er større skattemæssig fordel af det.

Før har det jo også været sådan; man udvider bare antallet af selskaber, der kan gøre det, ved at sige, at hvor et moderselskab før skulle eje 25 pct., så sætter man det ned til 10 pct., selvfølge-

lig med det resultat, at flere selskaber kan benytte sig af denne her ordning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, og det er jo netop også derfor, vi har haft overvejelser omkring det her spørgsmål. Men hvis vi som sagt har et moderselskab i Danmark, som ejer et datterselskab i et andet EU-land, så kan det overføre sit overskud til selskabet i Danmark.

Kl. 15.45

Det er jo det, der er konsekvensen. Det er jo sådan, når man ser på provenuet, at så medfører den flytning et tab på sigt på 125 mio. kr. om året, men man må jo også antage, at i det øjeblik overskuddet bliver flyttet til et selskab i Danmark, så indgår det i regnskabet der.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg har virkelig svært ved at forstå, at Socialdemokraterne kan se det her som noget som helst skridt i den rigtige retning – som noget som helst skridt i den rigtige retning.

Socialdemokraterne er hermed til at bruge 100 mio. kr. på de multinationale selskaber, som vi ved ikke laver andet end at forsøge at undgå at betale skat, og hvor vi ved, at det for en stor dels vedkommende faktisk lykkes.

Ikke desto mindre mener Socialdemokraterne, at vi i forbindelse med det her lovforslag skal give en yderligere skattelettelse til de multinationale selskaber på 100 mio. kr. Mener hr. Jens Peter Vernersen ikke, at der var andre ting både inden for det her lands grænser og uden for det her lands grænser, som måske havde mere behov for de 100 mio. kr. end lige netop de multinationale selskaber?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er vel indiskutabelt, at disse penge kan bruges på mange områder, men jeg synes, fru Pernille Rosenkrantz-Theil skal være opmærksom på, at det her også drejer sig om, at man altså skal have et skattesystem, så man ikke har dobbeltbeskatning på det her område. Det ville der jo rent faktisk tale være om, hvis ikke det var sådan, at man implementerede det direktiv, som vi jo selv har godkendt i Europaudvalget. Det er jo også en følge af, at vi vedtager det her, at man ikke bliver beskattet to gange. Det synes vi trods alt ikke at der er nogen rimelighed i.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

Jeg skal indledningsvis sige, at vi i Dansk Folkeparti naturligvis støtter intentionerne om, at man i videst muligt omfang undgår dobbeltbeskatning, også af virksomheder. Men i samme åndedrag skal det også siges, at vi i Dansk Folkeparti også er enige i det høringssvar, der er kommet fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som netop sætter spørgsmålstegn ved, om man i det hele taget kan tale om, at der er tale om et moder/datterselskabsforhold, når ejerandelen er helt nede på 10 pct.

Det er også et spørgsmål, som har været rejst tidligere af Dansk Folkeparti, og vi mener som sagt, at det er ganske diskutabelt. Ikke desto mindre har vi af hensyn til at undgå dobbeltbeskatning og især i relation også til vores tætte nabolande valgt i Europaudvalget at stemme for det her direktiv, og det har vi også i sinde at gøre ved tredjebehandlingen.

Else Theill Sørensen (KF):

Som det har været nævnt, er der her tale om implementering af et EU-direktiv, som giver en ændring af moder/datterselskabsdirektivet. En stor del af ændringsdirektivets bestemmelser er allerede i overensstemmelse med gældende dansk lov.

Med lovforslaget her gennemføres de ændringer, der herudover er nødvendige for at efterkomme direktivet. Ændringerne går bl.a. ud på at udvide kredsen af juridiske personer, som moder/datterselskabsdirektivet kan anvendes på, og så går det ud på at nedsætte kravet til den minimumsejerandel, som et selskab skal have i et andet selskab, for at der skal kunne være tale om et henholdsvis moder- og datterselskab.

Ejerandelen nedsættes gradvis, sådan at den fra den 1. januar 2009 er på 10 pct. Betydningen for selskaberne af at være moder/datterselskab er, at der så kan udbetales skattefrit udbytte fra datterselskab til moderselskab. Og jeg skal lige for god ordens skyld gøre opmærksom på, at udbytte, der udbetales på den måde, altså er beskattet én gang, nemlig i datterselskabet.

Alt det her forbedrer mulighederne for danske selskaber for at indgå i samarbejder og strategiske alliancer med andre selskaber. Og Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Kl. 15.50

Morten Homann (SF):

Nu kan man jo sige, at det i og for sig kunne være lidt ligegyldigt, hvad SF's stillingtagen til det her lovforslag skulle være, al den stund at der er tale om et EU-direktiv, som uanset hvad vil blive implementeret i dansk lovgivning.

Når det så er sagt, skal det ikke være nogen hemmelighed, at de godt 100 mio. kr., der ifølge lovforslaget vil være i tabte skatteindtægter på det her forslag, er nogle penge, som vi langt hellere ville have brugt på noget andet i SF. Det er vi bestemt lidt bekymrede over, så derfor vil vi gerne se nærmere på ikke mindst den del i udvalgsarbejdet. Ligeledes vil vi også gerne se på den måde, som det her i øvrigt påvirker kompleksiteten i skattesystemet.

Så vil vi gerne se nærmere på forslaget i udvalgsarbejdet, inden vi gør vores endelige stilling op.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan godt forstå, hvorfor SF's ordfører står og væver oppe på denne talerstol, for hvis jeg var medlem af et parti, der havde noget som helst med socialisme i sit navn og var udsat for, at min EU-ordfører, eller hvem det er i jeres parti, der har været med, havde stemt for det her i Europaudvalget, så ville jeg også stå og væve.

Men måske hr. Morten Homann kan være lidt mere klar i mælet og forklare, hvordan det kan være, at SF var så klar i mælet i forbindelse med, der skulle gives forhandlingsmandat til regeringen i forbindelse med denne her lovgivning?

Det undrer mig noget, at SF kan gå med til noget som helst, der øger muligheden for aggressiv skattetænkning for de multinationale selskaber, og det er konsekvensen af denne her lovgivning.

Er det sådan en del af SF's nye EU-strategi, at til alt, hvad der kommer fra EU, nikker vi og siger ja og amen og stemmer selvfølgelig ja, selv om det er med til at øge uligheden i verden, hvis bare det er et direktiv, eller hvor har vi SF hende?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Man har SF der, hvor man arbejder for at få mest mulig lighed i det danske samfund og få gjort det muligt for folk, der vil drive en reel virksomhed, at gøre det på nogle fornuftige vilkår.

Jeg må med skam meddele fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at jeg ikke var til stede på det europaudvalgsmøde, hvor denne her sag blev behandlet, al den stund at jeg hverken er medlem af eller stedfortræder i Europaudvalget. Så hvis fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil have en sådan nærmere gennemgang af, hvordan det møde forløb, så må jeg med skam henvise til medlemmerne af Europaudvalget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg glæder mig i hvert fald til under en af de næste to behandlinger at høre, hvad det er, der er foregået på det europaudvalgsmøde.

Men altså er det, vi har at gøre med her, i princippet det, at SF – og det synes jeg ikke rigtig jeg fik svar på – har tænkt sig at sige ja og amen til direktiverne, fordi de, som hr. Morten Homann selv sagde i ordførerindlægget, alligevel bliver gennemført. Når hr. Morten Homann står og siger, at SF vil arbejde for større lighed i verden, så undrer det mig jo såre at komme her ned og skulle behandle et lovforslag, som handler om at give 100 mio. kr. til de multinationale selskaber, og at SF så har stemt ja til forhandlingsmandatet. Det er da mærkværdigt.

Det kan selvfølgelig godt være, SF har en anden opfattelse end Enhedslisten af, hvem det er, der har behov for flere penge i denne her verden. Det tror jeg egentlig ikke. Og derfor synes jeg, det ville være rart, hvis vi kunne få sådan en generel melding fra SF om, at man selvfølgelig ikke har tænkt sig at stemme for så top tåbelige direktiver som det, der kommer her, blot fordi det kommer fra EU. Eller hvordan er det, jeres EU-linje hænger sammen i dag?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg tror, jeg sagde meget klart i mit ordførerindlæg, at SF ville gå nærmere ind i denne her diskussion under udvalgsarbejdet, før vi gjorde vores endelige stilling op omkring det her lovforslag. Og det er jo netop, fordi når vi skal gøre op, hvor det er, vi gerne vil bruge 100 mio. kr., så er det klart, at det ikke er det her, som står først for. Derfor er det klart, at vi skal have belyst meget nøje, hvad det er, der ligger i det her forslag, og hvilke konsekvenser det får, før vi gør vores endelige stilling op.

Margrethe Vestager (RV):

Som det er fremgået af de øvrige ordføreres indlæg, behandler vi et lovforslag, der implementerer en ændring af moder/datterselskabsdirektivet.

Det er bestemt ikke enkle spørgsmål, vi drøfter her, og da de er drøftet af andre kolleger i et andet udvalg end Europaudvalget tidligere, kan man sige, at behandlingen her i salen naturligvis må være lidt amputeret.

Ikke desto mindre er Det Radikale Venstre positivt over for lovforslaget, ligesom vi gav mandat til det i forbindelse med europaudvalgsbehandlingen, så vidt jeg er orienteret. Vi synes dog, at man på længere sigt godt kunne have en diskussion af, hvad der egentlig bliver tilbage mellem en mor og en datter, når grænsen ned sættes til 10 pct., men det må være en afspejling af moderne genetik, at man stadig væk kan have moder/datterforbindelser, når man når til en forbindelse på 10 pct. af ejerandelene.

Kl. 15.55

Vi har nogle spørgsmål, som vi gerne vil have afklaret under udvalgsbehandlingen, men ikke desto mindre er vores holdning positiv nu, da vi jo som sagt har givet tilsagn til det indholds-mæssige.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det her er jo en farce. Nu har Enhedslisten brugt de første 7 år af sin tid i Folketinget, mens der stadig var en socialdemokratisk ledet regering, på at forsøge at få Socialdemokraterne overbevist om, at det var en god idé at sætte ind over for de multinationale selskaber, og at det var en god idé at sørge for, at der kom mindre aggressiv skattetænkning i stedet for mere aggressiv skattetænkning.

Så kommer Socialdemokraterne i opposition, og lige pludselig bliver de superfornuftige at høre på. Lige pludselig er der ikke grænser for, hvad man vil gøre for at dæmme op for, hvad de multinationale selskaber kan og skal og bør og må i fremtiden. Er det, fordi vi er ved at komme rigtig tæt på et valg, og at Socialdemokraterne nu lugter, at det kan være, at de får regeringsmagten igen, at de begynder at bakke ud i de her ting, eller hvor er det, vi er henne?

Det er da skandaløst, at Socialdemokraterne har stået under den ene forespørgselsdebat efter den anden og skældt og smældt over, at regeringen ikke har villet gøre noget ved de multinationale selskaber. Så kommer der et lovforslag, et EU-direktiv, som vi skal behandle her i landet,

og så bakker Socialdemokraterne lige ud og siger: Nej, det kommer jo fra EU, det må vi hellere stemme ja til.

En blåstempling af, at man siger, at en mor og en datterforbindelse eksisterer mellem to selskaber, når der er tale om 10 pct.s aktieejerandel, er at lukke en flanke op for yderligere aggressiv skattespekulation. Det er at åbne op for, at endnu flere selskaber kan unddrage sig at bidrage til det fællesskab, som de jo nyder godt af, når de har højtuddannede medarbejdere, når de kører på vores veje, når deres medarbejdere bliver lappet sammen på vores sygehuse.

Jeg forstår ikke, at de selskaber ikke skal bidrage til fællesskabet. Af en eller anden grund var jeg blevet overbevist om, at vi efterhånden havde fået Socialdemokraterne med på vognen. Det kan jeg forstå at vi ikke har.

Det glæder mig så at høre, at SF vil kigge på det under udvalgsarbejdet, om end jeg synes, det er noget spøjst, at Socialistisk Folkeparti ikke er i stand til fuldstændig klokkeklart fra denne talerstol at sige, at man under ingen omstændigheder ønsker at medvirke til en skattelettelse på 100 mio. kr. for de store multinationale selskaber – ikke under nogen omstændigheder.

For hvad er det, hr. Morten Homann vil have undersøgt? Vi skal undersøge, om der er bedre muligheder for at bruge de her penge. Nej, undskyld mig, hr. Homann, det behøver du vel ikke et udvalgs møde for at finde ud af. Du behøver vel ikke et udvalgs møde for at finde ud af, at vi kunne bruge de 100 mio. kr. på ulandsbistand ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det er *hr. Homann*, der skal tænke sig om!

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja, det er rigtigt, det er *hr. Homann*, der skal tænke sig om. Hr. Homann kunne have brugt de 100 mio. kr. på uddannelse, på sygehuse, på hvad som helst andet end at putte dem ned i lommerne på de allerrigeste.

Eller også kunne det være, at man skulle ændre det der »socialistisk« til noget andet, for ellers er det i hvert fald falsk varebetegnelse. Udvalgs møder for at finde ud af, om skattelettelser til multinationale skal være nødvendigt, synes jeg godt nok er rystende.

Ja, jeg tror sådan set godt, jeg kan konkludere, hvad alle nok har regnet ud: at Enhedslisten under ingen omstændigheder vil være med til at bruge 100 mio. kr. ekstra på selskaber.

Når folk her i salen står og taler om dobbeltbeskatning, så er jeg godt klar over, at nogle af de her multinationale betaler skat, men man kan vel næppe tale om dobbeltbeskatning for alle de selskaber, der endnu ikke har leveret 1 kr. i skat i forvejen herhjemme. Jeg synes måske, at man skulle bruge lidt mere tid på at finde ud af lovgivning, der bremsede op for skattespekulation i stedet for at åbne nye huller. Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu har fru Pernille Rosenkrantz-Theil gentagne gange talt om, at det her er en imødekommelse af de multinationale. Jeg vil godt spørge: Har det her noget med Unilever at gøre? Har det noget med burgerkæden at gøre? Det synes jeg der må komme et svar på.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det kommer der så.

Det her har præcis noget at gøre med alle de selskaber, som er multinationale, som er europæiske, og som derfor kan flytte frem og tilbage. Det er rigtigt, at Coca-Cola ikke nødvendigvis får det store ud af det. Men de multinationale selskaber, som er europæiske og laver transaktioner mellem europæiske lande, ja, de får noget ud af det her. De får det ud af det, at fra det datterselskab, som de har i dag og som de ejer 10 pct. af, kan de, inden vi vedtager den her lovgivning, ikke flytte overskud fra et land til et andet. Men i det øjeblik vi går ind og forandrer den her lovgivning, så kan de flytte overskud fra det ene land til det andet.

Kl. 16.00

Det er jo såre simpelt, for det står jo i forslaget. 100 mio. kr. koster det her. Hvorfor gør det det? Hvorfor koster det her forslag 100 mio. kr.? Hvorfor står Venstres ordfører heroppe og siger, at vi ønsker at gennemføre en skattelettelse på 100 mio. kr. for de multinationale selskaber, hvis det ikke er det, der er tilfældet?

Det ville da være temmelig tåbeligt at stå og bryste sig af, at man giver nogle af de allerrigeste i denne her verden skattelettelser, hvis det ikke var tilfældet. Jeg synes sådan set bare, man skal kigge på provenuet på bundlinjen, og så skal man spørge sig selv, hvem det er, der får de penge, og så skal man stille spørgsmålet igen: Hvem er det, der får noget ud af det? Det kan

godt være, Unilever ikke gør, det kan godt være, Coca-Cola ikke gør, men i den her verden er der andre selskaber end de to.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Når den røde lampe lyser, er det ikke partifarven. Det betyder, at man skal stoppe.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det spørgsmål, jeg stillede, blev der faktisk ikke svaret på. Vi har et selskab i Danmark, som har et datterselskab, der ligger i Tyskland, og nu kan det datterselskab føre sit overskud op til Danmark. Derfor skal selskabet kun have 10 pct. Det har jo ikke noget med de transaktioner at gøre, som vi har diskuteret vedrørende de multinationale, og som vi har været enige om. Intet. Det har intet med det at gøre. Det ved fru Pernille Rosenkrantz-Theil ganske udmærket er tilfældet.

Derfor sker der ikke de ting, som vi taler om, med disse selskaber, som nu bliver nævnt gang på gang, hverken hos Coca-Cola, Unilever eller burgerkæden McDonald's, eller hvad det måtte være. Det er ikke der, problemet er. Det synes jeg faktisk vi skal forholde os til, når vi tager den her diskussion, inden vi kører den længere ud, end den kan bære.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen så lad os da gøre det. Undskyld, hr. Jens Peter Vernersen, nej, det her har intet med transfer pricing at gøre, og nej, undskyld hr. Jens Peter Vernersen, det her har heller ikke noget at gøre med at kunne flytte underskud fra det ene land til det andet.

Det her er nemlig en tredje type af regler, der gør, at de multinationale selskaber slipper billigere, så jeg er selvfølgelig ked af, hvis jeg gav indtryk af, at det her handlede om transfer pricing eller det at kunne flytte underskud fra et land til et andet, for det har intet med det at gøre.

Der findes nemlig andre skattefiduser i den her verden end lige præcis transfer pricing og det at kunne flytte underskud fra det ene land til det andet. Og her har vi at gøre med sådan en type af anderledes regler.

Men jeg har hørt hr. Jens Peter Vernersen, og jeg har hørt de andre af Socialdemokraternes skatteordførere stå på den her talerstol og argumentere for, at de bredeste skuldre skulle bære

det tungeste læs, og at det betød, at de multinationale selskaber skulle betale mere i skat.

Jeg forstår ikke for min død, hvordan det kan hænge sammen med, at man giver en skatteletelse på 100 mio. kr., som er ren og skær skatte-spekulation. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan det kan hænge sammen.

Hvis hr. Jens Peter Verner sen mener, at det kan forklares, så synes jeg, at hr. Jens Peter Verner sen skal komme op på den her talerstol, når ministeren er færdig, og tage en anden runde.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Nu er der ingen som fru Rosenkrantz-Theil, der kan få alt, hvad der vedrører det private erhvervsliv, til at lyde som en stor bunke fup og svindel det hele. Jeg er grundlæggende af den opfattelse, at vi alle sammen lever af det private erhvervsliv. Men sådan er der jo forskel på os.

Til det der med at flytte overskud fra, lad os tage hr. Verner sens nævnte virksomhed i Tyskland til Danmark, er der tale om, at hvis en virksomhed i Tyskland har valgt at udbetale udbytte – udbytte, det er noget, der er beskattet – og en dansk virksomhed så modtager det udbytte, så har virksomheden i Danmark, hvis den før har haft en ejerandel på 15 pct., skullet betale skat af det udbytte, der allerede én gang er betalt skat af. Det er den dobbeltbeskatning, der fjernes.

Jeg har altså lidt svært ved at få det til at blive sådan et stort cirkus af fup og svindel.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis man taler om en moder/datterselskabsforbindelse, hvor der er tale om et ejerskab af 10 pct., så har jeg noget svært ved at se, at man kan tale om et moder/datterselskabsforhold, og det er sådan set det, jeg forholder mig til, nemlig at man udvider antallet af selskaber, der kan undgå at betale skat i Danmark. Det er jo derfor, I har lavet en provenuberegning, der hedder minus 100 mio. kr. til den danske velfærdskasse som bunden af det her.

Kl. 16.05

Så vil jeg gerne sige til fru Else Theill Sørensen: Nej, jeg tror ikke, at alle i det private erhvervsliv snyder. Det tror jeg faktisk ikke, men jeg kan konstatere, at min tiltro til virksomheder hører op, når en virksomhed som McDonald's har været i Danmark i 20 år – i 20 år – og har åbnet på den gode side af 100 forretninger i Danmark, og så ikke har tjent en eneste krone.

Det kan godt være, at det er rigtig venlige mennesker i McDonald's, men jeg tror faktisk ikke, at de laver burgere, fordi de synes, at det vil være supersynd for danskerne, hvis de ellers ikke fik noget at spise. Jeg tror faktisk, de gør det for at tjene penge. Og derfor bliver jeg selvfølgelig bekymret, når man ikke formår at tackle globaliseringen bedre, end at man åbner endnu et hul og kalder det for en moder/datterselskabskonstruktion, når et moderselskab ejer 10 pct. i datterselskabet.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Nu kunne jeg forstå, at det hele altså handler om disse 10 pct. og den dér ejerandel. Men vi fik dog ikke gentaget den dér retorik omkring at flytte overskud.

Så vil jeg godt sige det, som hr. Verner sen sagde for lidt siden: Det her har ikke en burger med McDonald's at gøre. Og det er sådan lidt underligt, at vi alle sammen skal vikles ind i nogle mærkelige forklaringer om multinationale selskaber, hver eneste gang der ændres et komma i skattelovgivningen.

Men altså vi kan da godt tage cirkuset en gang imellem, sådan genopføre det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja, bare du betaler skat. For det flytter sig vel også over grænsen. Nej, undskyld.

Altså når vi står og behandler en lovgivning, som præcis omhandler transaktioner over landegrænser, og vi derfor har at gøre med definitionen på et multinationalt selskab, så må fru Else Theill Sørensen selvfølgelig undskylde, at jeg avancerer samtalen så meget, at jeg lader den omhandle multinationale selskaber. Jeg mener jo sådan set, at man skal prøve at se tingene i en helhed, når man går ind og vurderer en beskatning. Og derfor mener jeg, at det er rimeligt at diskutere multinationale selskaber og beskatning af disse og deres muligheder for aggressiv skattetænkning, når vi har et forslag som det her. Men det kan De Konservative selvfølgelig have deres egen holdning til.

Omkring det her med at flytte overskud over grænsen står det jo i bemærkningerne til lovgivningen. Så hvis jeg ikke må forholde mig til, at man kan flytte overskuddet over grænser, så ved jeg ikke rigtig, hvordan jeg skal tage stilling til det lovforslag, som regeringen har lagt frem. For det er jo det, der ligger, når man rykker

grænsen fra 25 pct. til 10 pct., at antallet af selskaber, som kan flytte deres midler fra et land til et andet og dermed undgå den højeste beskatning, bliver større.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil starte med at sige, at jeg er enig med fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Det er rystende. Det er rystende, at man kan holde så flammende en brandtale på et så fejlagtigt faktuel grundlag, som Enhedslistens ordfører gjorde det i dag.

Dette har intet med multinationale selskaber at gøre; dette har intet med flytning af overskud at gøre. Og der er intet med 8,2 mia. kr., der fosser ud af statskassen eller nogen af de andre ting, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil har formået at kaste ind i denne debat uden nogen som helst faktuel holdning til tallene, til det, der egentlig er forslaget. Det er rystende. Så langt er vi enige.

Det, det drejer sig om her, er, at vi allerede i dag i en række gældende dobbeltbeskatningsaftaler har en moder/datterselskabsgrænse på 10 pct. Vi har gennemført det, når det drejer sig om moder/datterselskaber i de nordiske lande, og vi har gennemført det, når det drejer sig om moder/datterselskaber i Holland. Vi har faktisk også gennemført det, når det drejer sig om moder/datterselskaber i Tyskland. Derfor var det, at det oprindelige eksempel fra hr. Jens Peter Vernersen ikke var helt så brugbart i dette tilfælde, da grænsen for datterselskaber i Tyskland allerede er 10 pct.

Hvad drejer det her sig så om? Det drejer sig om, at en dansk virksomhed, der f.eks. ejer 15 pct. af en virksomhed i England, i dag oplever, at den virksomhed i England betaler engelsk selskabsskat. Dermed er overskuddet beskattet. Hvis overskuddet udbetales som udbytte til den danske virksomhed, så vil den også opleve, at det bliver beskattet, altså en dobbeltbeskatning, og dermed er med til at hindre, at vi har et godt marked, hvor virksomheder kan eje andele af hinanden på tværs af landegrænserne i Europa. Vi ville lægge en urimelig hindring for, at danske virksomheder kunne være medejere af virksomheder andre steder, fordi vi på nogle områder allerede har grænsen på 10 pct. og på andre områder ikke har det.

Dette har intet med multinationale selskaber, intet med sambeskatning og intet med transfer pricing at gøre. Og derfor er det rystende, at det er det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil har brugt hele sin taletid i dag på at snakke om.

Kl. 16.10

Jeg kan sige, at det, vi har fremlagt her, og det er til beroligelse for både den socialdemokratiske ordfører og for SF's ordfører, er en fuldstændig nøje gennemførelse af lige præcis det direkte, som de to partiers ordførere så venligt bakkede op i Europaudvalget, og jeg regner derfor trygt med, at både SF og Socialdemokratiet lige så trygt og lige så sikkert vil bakke op om lovforslaget ved dets endelige vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 31: Forslag til lov om ændring af skattekontrollen og lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (Digitalisering af regnskabsoplysninger, ophævelse af virksomheders underretningspligt og afskaffelse af kildeskattebødderne).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 7/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Det lovforslag, som nu er til behandling, er led i regeringens overordnede målsætning om regelforenkling. Der skal være færre regler, flere digitale løsninger og bedre service for virksomheder og borgere. Omkostningerne til administration skal reduceres, både hos det offentlige og hos de private virksomheder, hvis administrative byrder i det hele skal lettes.

Lovforslaget er ret teknisk i sit indhold og består af tre hovedelementer, som jeg kort skal referere.